

[Elmquist.]

Dag i Forhold til før Krigen. Paa den anden Side er der — det vil jeg gerne fremhæve — den Lysning at henvise til, at Investeringen i 1947 i Forhold til 1946 har været noget stigende, selv om Stigningen langtfra har været tilstrækkelig.

For den forrige Regering var det Maalet at fremme Opsparing og Investering, og dette Maal forfulgte Regeringen ved at søge Forbruget indskrænket gennem indirekte Skatter paa unødvendige eller ikke strengt nødvendige Forbrugsvarer, medens man veg tilbage for i synderlig Grad at forøge den direkte Beskatning i Erkendelse af, at man derved kom til at modarbejde det, man vilde fremme, nemlig at Erhvervene beholdt saa meget som muligt til Udvidelse af deres Produktion gennem Fornyelse og Modernisering af Produktionsmidlerne. Jeg synes ikke, det ser ud til, at den nuværende Regering har tilstrækkeligt Øje herfor. Den Forhøjelse af de direkte Skatter, den har foreslaaet, gaar den modsatte Vej, idet den berøver Borgerne nogle af de Midler, som de skulde nyttiggøre i deres Produktion i Dag eller lægge til Side til Brug den Dag, da Midlerne kan frugtbargøres. Denne Politik med direkte Beskatning modarbejder efter vor Mening den saa nødvendige Opsparing i vort Samfund, og den er derfor efter vor Mening skadelig, ganske særligt i den Situation, vi staar i.

Regeringen har ganske vist nu udsat Behandlingen af Forslaget om Forhøjelse af de direkte Skatter for Enkeltpersoner, men den har fastholdt Gennemførelsen af Forhøjelsen for Aktieselskaber. Vi kan ikke medvirke dertil. Vi maa fraraade denne Fremgangsmaade af de Grunde, jeg har nævnt.

Hertil vil jeg gerne føje, at gælder disse Grunde for Enkeltpersoner, gælder de efter min Mening ogsaa og endda særligt for Aktieselskaber. Det er af ganske overordentlig stor Betydning, at disse Selskaber har saa megen Kapital i Behold som muligt til Gennemførelse af Genopbygningen. Det maa nemlig ikke glemmes, at selv om vor Industri og vort Erhvervsliv i det hele taget ved Krigens Afslutning tilsyneladende var intakt, var det ogsaa kun tilsyneladende. Vor Industri og tillige mange af vore øvrige Erhverv trænger i allerhøjeste Grad til den Fornyelse og Modernisering af Maskiner, Bygninger m. m., som ikke kunde finde Sted under Krigen, og som heller ikke har kunnet finde Sted i tilstrækkeligt Omfang efter Krigen. Derfor er det efter vor Mening en helt forfejlet Politik at tage yderligere af de

Midler, som Erhvervene skal bruge til disse Formaal. Det formindsker ikke Forbruget, for disse Penge vilde ikke blive brugt til almindeligt Forbrug. Det bidrager ikke til at holde igen paa Udbyttet, for vi har i Forvejen en Lov, der bremser det. De Penge, der er hos Selskaberne, kan, som Forholdene er i Dag, i Virkeligheden kun bruges til et eneste, nemlig til Virksomhedernes Modernisering, enten det nu sker i Dag eller senere. Den foreslaaede Skatteforhøjelse kan derfor kun have den Virkning, at Mulighederne for Fornyelsesprocessens Gennemførelse forringes.

Vi kan derfor ikke medvirke til Gennemførelse af denne Politik. Vi maa betegne den som en Hindring for at naa Maalet: Produktionsmidlernes Fornyelse.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa. Ogsaa om dette Forslag gælder, at det vil være det eneste naturlige, at vi her i Tinget faar Lejlighed til i et Udvalg nærmere at undersøge dets Virkninger. Det, jeg fremførte for det andet Forslags Vedkommende, gælder ogsaa her og maaske i endnu højere Grad: at det maa synes urimeligt, at vi, naar vi ifølge vor Forfatning har to Ting, hvori Sagerne skal behandles, for at de kan blive belyst grundigt, sagligt og alsidigt, saa bliver stillet over for at skulle gennemføre et Forslag som dette uden at faa Mulighed for en saglig og indgaaende Behandling af det og en Undersøgelse af dets Virkninger i et Udvalg. Det er navnlig urimeligt i dette Tilfælde, fordi det kan være den højtærede Finansminister komplet ligegyldigt, om han faar dette Skatteforslag gennemført før Jul eller først 8 eller 14 Dage efter Jul. Jeg skal indrømme, at der kan være Skatteforslag, som ifølge deres Karakter maa føres hurtigt gennem Tingene, men det gælder absolut ikke om dette Forslag. Om det gennemføres i Dag eller om 14 Dage, er ganske ligegyldigt. Vi maa derfor fra Venstres Side insistere paa, at der gives Tid til en Udvalgsbehandling, saa vi ogsaa kan høre — hvad jeg lægger megen Vægt paa —, hvorledes de Erhverv, som Forslaget rammer, mener det vil indvirke paa Mulighederne for Modernisering og Fornyelse af deres Produktionsmidler.

Jeg vil endnu blot sige dette, at jeg tror, man overhovedet skal være forsigtig med, højtærede Finansminister, at beskatte Aktieselskaber her i Landet mere, end man i Øjeblikket beskatter dem. Man skal være forsigtig med det, fordi vi ikke kan staa os ved i dette Land at lægge Hindringer i Vejen for den Form for Erhverv, som i Vir-